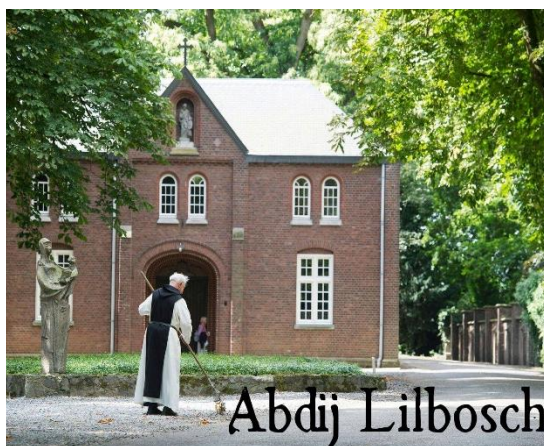

INDRUKKEN KLOOSTERWEEKEND LILBOSCH-ECHT

Vanuit Groesbeek zijn we van vrijdag 26 tot en met zondag 28 april 2019 met zevenen naar Abdy Lilbosch in Echt gegaan. Zeven deelnemers is het maximaal aantal vanwege de beschikbaarheid van gastenkamers. Dat is ook wel doelbewust, zodat de gasten beter de sfeer kunnen proeven van de abdy. We hebben deelgenomen aan de gebedstijden en eucharistievieringen van de monniken. Op zaterdagmiddag hadden we een uitstap naar Heppeneert, een klein bedevaartsoord van O.L.V. van Rust. Op zondagmiddag traden we onder leiding van een gids in de voetsporen van Edith Stein in Echt.

Enkele indrukken van de deelnemers:

Kloosterweekend stond er. In het parochieblad stond een uitnodiging om mee te gaan. Nieuwsgierig als ik was - meegegaan. Aan het einde van de dagen dat we in het klooster waren, het verzoek om iets te schrijven over deze drie dagen. Volgende probleem. Wat te schrijven. Even niets geschreven en gewacht tot ik de geest kreeg om toch iets op papier (laptop) te krijgen. Nu realiseer ik me dat ik jullie niet wil schrijven dat we 's middags op stap zijn geweest en buiten het klooster hebben geleefd en ontspannen een bezoek aan Heppeneert en Echt gebracht. Natuurlijk daar wel het religieuze leven opgezocht.

De dagen in de Abdy Libosch wil ik graag delen. Probleem is echter dat gevoel delen op papier niet eenvoudig is. Wel dat om 04.15 uur de eerste klok luidde voor de nachtwake en dat de dagsluiting om 20.30 uur was. Ook dat de nachtwake facultatief in ons programma was opgenomen, toch bijna iedereen aanwezig op dat tijdstip in de kerk van de abdy.

Zaterdags dat we in de Abdy leefden was het Witte Zaterdag en 's zondags Beloken Pasen. Ik las het in Innerlijk Leven. We pelgrimeerden misschien wel. Wat misschien het best mijn gevoel toch onder woorden kan brengen zijn de woorden van het evangelie van de zondag. Ik wil niet alle woorden van het evangelie noemen, die in de verleden tijd zijn geschreven. De woorden die ik als heden voelde wil ik wel noemen om mijn gevoel te delen; "Gelukkig zijn zij die niet hebben gezien maar toch geloven".

Kloosterweekend. Maak het mee. Be-leef en voel het.

Kloosterdagen

Heerlijk zo'n weekend met afwisseling van stilte en ontmoeting! In het rustige regelmatige ritme van het klooster kom je als vanzelf op adem. De monniken (Cisterciënzers) in de Abdij Lilbosch in Echt leven strikt naar de regel van de heilige Benedictus. Alles draait om gebed & eucharistie, geestelijke lezing en arbeid (om van te leven hebben de monniken een varkenshouderij, zelf leven ze vegetarisch (!)).

In de abdij is een kleine gastenafdeling met ruime kamers, eetzaal, keuken, kleine bibliotheek en goede eenvoudige maaltijden. Bij aankomst leidde de gastenbroeder Johannes ons rond door de kapel en een deel van de abdij. Daarbij raakte mij vooral de eenvoudige inrichting van de gebouwen de, gebedsruimte achter het altaar bij het tabernakel, de prachtige sacristie en kloostergangen die iets uitstraalden van rust en eeuwigheid.

Gewekt door het luiden van de klok zat ik zaterdagmorgen om half vijf in de kloosterkapel bij de eerste van de vijf gebedstijden van de monniken. En ik was niet de enige van onze groep! Een ervaring die zich niet makkelijk laat verwoorden; een halfdonkere kapel, zelf half wakker..., gezongen ritmisch gebed met lange stiltes om de woorden te laten bezinken en je door God te laten raken. Tijdens deze dagen ging ik steeds meer uitkijken naar de gebedsuren. Er kwam weer meer ruimte in mezelf, daar waar alles was dicht geslipt met de alledaagse taken en zorgen.

Ook zaterdagmiddag in Heppeneert bij Maria van rust, waar we te voet naar toe gingen, was het goed toeven. Mijn intenties achtergelaten en ook echt los kunnen laten en toevertrouwen aan de Heer, door Maria. De heerlijke wandeling terug gaf rijke zegen; door en door nat kwamen we terug in de Abdij aan! Zaterdag avond lasen we het evangelie van de zondag als geestelijke lezing (lectio divina). Al met al een mooi weekend waarin ik heerlijk tot rust kon komen en we (geloofs)ervaringen met elkaar konden delen. Veel dank aan kapelaan Rudo Franken die ons deze dagen begeleidde!

Voor mij is dit weekend een prachtige ervaring geweest: met mensen uit Groesbeek de stilte in te gaan en te ervaren, ermee aan de slag te gaan vanuit woorden uit de Bijbel, hiervan met elkaar te genieten, en ook met elkaar te genieten van hetgeen de uitstapjes ons brachten.

Vanmorgen in de abdijskerk was een prachtig gezongen Mis met veel volk uit de omtrek. Op zondag wordt de zang begeleid door een organist die zelf ook meezingt en samen met een monnik het koor vormt. De zang komt zo veel beter uit de verf dan door de week. Neemt niet weg dat het zingend bidden van de broeders door de week – ook al is menige toon niet zuiver – wel goed in m'n hart doordringt. Het staat misschien wel garant voor het feit dat we mogen zijn zoals we zijn, dat het niet perfect hoeft te zijn, als het maar gemeend is. En dat het gemeend is, staat als een paal boven water, zo heb ik ook van de anderen begrepen. De broeders maken een heel toegankelijke en vriendelijke indruk.

Wie interesse heeft in dergelijke kloosterdagen, kan natuurlijk kijken op de website van Abdij Lilbosch in Echt of contact opnemen met kapelaan Rudo Franken.